

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 19/06/18

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**Θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας για τα digital «κοράκια» στα οποία δίνονται χάρισμα
περιουσίες χωρίς να υπολογίζονται οι άνθρωποι»**

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «**ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**»
της **13/05/18**, παρακαλείσθε για την τοποθέτησή σας σε όλα όσα εμπεριέχονται σ'
αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει αριετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε
ο κος Συνοδινός Αριστείδης ιδιώτης-----
και μάλιστα ζητά να του μεταδώσουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

Πλέον δεν έχουμε να δώσουμε άλλο αίμα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε.
ΠΑΣΤΕΔΑΚΗΣ*

Από την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007 και τη συνεκόλουθη ευρωπαϊκή κρίση χρέους οι τράπεζες της Ευρώπης έχουν συσσωρεύσει ένα εξαιρετικό με-
γαλό ποσό δάνεια ύψους περίπου 921 δισ. ευρώ, αναμένεται ΕΚΤ.

Από αυτά, τα 100 δισ. είναι των ελληνικών τραπεζών και σε περίπου 300 δισ. υπολογίζονται τα «κόκκινα» δάνεια των πελατών τραπεζών, ενώ πάνω από 130 δισ. ανήκουν στην Ισπανία.

Αυτό αρκεί προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, εν μέσω της γενικής κρίσης, πάλι ο Νόμος είναι ο χρέ-
ματίας, με απονομιμωμένο το δό-
λο. Ο ευρωπαϊκός Νόμος, μέρος του οποίου είναι και η χώρα μας, δεν είναι μια απλή έννοια. Είναι άνθρωποι, οικογένειες, επιχειρήσεις, προδόσεις και απει-
ρήσεις. Η διακρίση από τις παγκό-
σμιες στοχαστικές ή ανθρώπι-
νες ερωτήσεις, με συνέπεια την πα-
ρονομαστική της και τη μέτο-
χη της σε λογιστικό εικόνα-
χρημα.

Ευλόγως αναμένεται την επο-
χή κατά την οποία ο δανειστής στα στεγαστικά και κυρίως στα κατα-
ναλωτικά δάνεια είχε μονοδικό κριτήριο την ηθική και το μινιμό ε-
ξοδίου του δανειολήπτη.

Η δυνατότητα αποπληρωμής του μέσου υπολοίπου δανειολή-
πτη ηθικός, 35 ετών υπολογίζονταν
πολλοί αναλογιστές το μινιμό ε-
ξοδίου του με το χρόνο που ανέ-
μεναν έως τη συνταξιοδότησή του.
Δηλαδή, δανειολήπτης 30
ετών - μινιμό εισόδημα καθόρου
1.000 ευρώ - αντάρδη στα 65. Και
30x12x1.000=360.000 ευρώ. Επ-
αυτού του ποσού που χορηγούσαν
οι αμερικανικές τράπεζες το αναλο-
γούσαν στο 30%, δηλαδή περίπου
100.000 ευρώ τους τόκους και χω-
ρίς υποθήκη.

Τα δάνεια αυτά τα πλάσσουν-
σαν οι τράπεζες και εμφανίζονταν
υπό μορφή προνομίων (derivates)
προς προεξόφληση στις διεθνείς
χρηματοπιστωτικές αγορές.

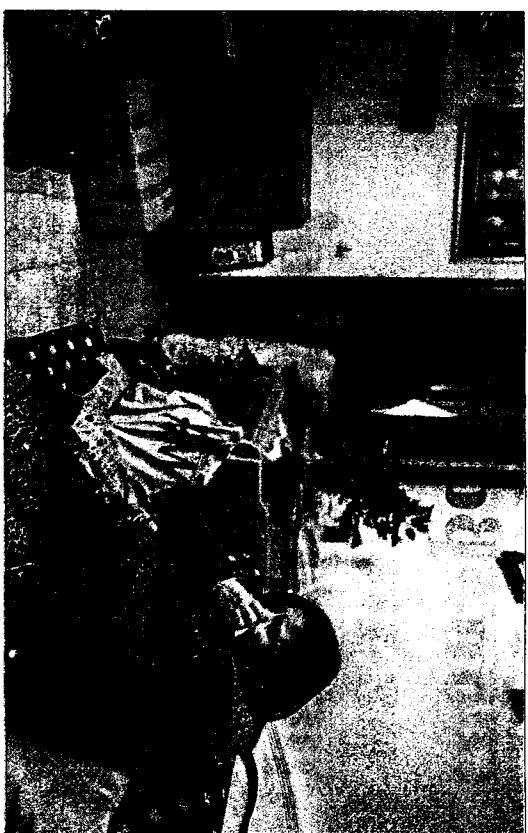
Η διακρίση τους δημιου-
ργούσε νέα πρόβλημα πρόβλημα και
ούτοις κοβόταν, φυσικά, με
λογιστικό-εικονικό χρήμα την πα-
γκόσμια οικονομία, αλλά με προ-
νομία τις τράπεζες των χωρών και
δαδούσαν gold in boys.

Η πραγματικότητα δέχτηκε ο-
κράτος αυτές τις προδόσεις εξου-
πέτσης του παγκόσμιου χρέους.
Εν τέλει, η παγκόσμια οικονο-
μία και η ανθρώπινη συμπεριφο-
ρά δεν ακολουθούν, δεν συμβαδύ-
ζουν με τα συμπεράσματα των α-
νθρώπων των επενδυτικών και μη
τραπεζών, οι οποίες, συν τα χρόνια
βέβαια, είχαν απονομιμωθεί την αν-
θρώπινη τους διάσταση, όπως και
την τεράστια σημασία τους για την
ομάδα.

Μόνο και μόνο προς χάρη
ενός αμνημονεύτου «εικόνα»,
εικονικού όμιλου, κέρδους, αλλά
εν τέλει αποκλειστικής προνομια-
κής διαθεσιμότητας και μη ανημέ-
τησας ζημιών.

Στην Ελλάδα (ήνας ήταν ανα-
μενόμενο) το φαινόμενο πήρε
εξαιρετικές διαστάσεις και φημι-
με να καταλήγει στο εφτά-κώλη
κορπηκό: Ο δανειζόμενος, ελα-
θολογεί, να επιχορηγεί τον δανει-
στή που (πράττει) με 46 δισ. μέ-
σω των ανακεφαλαιοποιήσεων και
ο δανειστής να το εξοφλεί!

Στις απέναντες προστάσεις
να διασώζοντο, υπό το ασφαλιστικό
βάρος των «κόκκινων» δανείων,
οι αμερικανικές τράπεζες της ευρω-
ζώνης μαζί με τις βουλευτές ελλη-
νικές ημεδαύων αναπροσαρμόζον-
τάς και με διάφορες μορφές της δι-
οδικασίας ή για τη λογιστική τους
είσοδη ή έστω για την είσοδον
ενός μικρού ποσού της ονομα-
στικής.

Στη φωτογραφία από έρευνα στην Ισπανία

δη, αφού οι ίδιες οι τράπεζες «ο-
ράζοντο» το σκάνδαλο που ενδεχο-
μύς τους χρεώ, να καταβάλουν δε-
κάρα.

Το τρίτο βήμα είναι η πλήρη
παύση των «κόκκινων» δανείων σε
ιδιωτικές επενδύσεις και funds. Όταν
το βάλουν, και φυσικά όταν το
θα προσηγορευθεί, ήδη οι σχετι-
κές διαβουλεύσεις βρίσκονται σε
εξέλιξη.

Ισπανία θα πρέπει

**να επεξεργαστούν περαιτέρω
με τα υφάρσκα τα digital
«κόκκινα». Είναι δυνατόν
να δίνονται χάσματα περαιτέρω
στα «κόκκινα» και να μην
υπολογίζονται
οι άνθρωποι;**

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζη
(ΕΚΤ), με πρόκληση να υποβάλει
μεγαλύτερη διαφάνεια και μετρίση
του κόστους των συναλλαγών α-
λλά και να ανακατασκευάσει οι προ-
βλέψεις του προγράμματος από το προ-
βλεπόμενο κέρδος του ενεργητι-
κού τους, προτείνει μια ιδιαιτε-
ρή μέθοδο για τη διαπραγμάτευ-
ση των μη εξυμνημένων δα-
νείων.
«Ο ρόλος των εποπτικών Αρχών

θουν σε επαφή με επενδυτές,
όπου θα επιθυμούν να διαθέσουν
σε πλήρη χρηματοδότηση με μη
εξυμνημένα δάνεια». Δηλαδή
θα διατίθενται μέσω ημερησίου
πλειστηριασμού όχι καδού ακινή-
των, αλλά πακέτο ακινή-
των, που στην πλειονότητά τους ε-
ίναι κατοικίες ή, άλλως, στεγαστι-
κά δάνεια.

Και αυτό όχι σε έναν δημόσιο
πλειστηριασμό αλλά σε «πικρό»
θα είναι γνωστό μόνο σε εκείνους
που θεωρούν ότι συμμετέχουν
στο δόλο.

Υπολογίζεται ότι
τα δάνεια αυτά
δεν θα πλην-
θούν υπηρό-
τητα από το
10% της ονο-
μαστικής δή-
λωσης τους.

Ελλογία είναι
λειτουργία το ερώτημα:
Γιατί να μην γίνει «κούλε-
μα» όλων των δανείων στο
25% της ονομαστικής αξίας τους,
να προνοηθεί πρόβλεψη στους οφει-
λότες και, φυσικά, εκείνοι που δεν
θα ενταχθούν να έχουν οποιεσδήποτε
απαιτήσεις.

Δυστυχώς, προτιμούν και
εφαρμόζουν ομιχλώδεις λύσεις
που ούτε το πρόβλημα της αμε-
λητικής κήρυξης κεφαλαίων επι-
λύουν ούτε στην ουσία συμ-
βάλλουν. Είναι άκοιτες, αναποτε-
λεστικές και ανήλικες!

Ποιό ευχέριδο για την ελπί-
ση αγοράς, τις ίσες ευκαιρίες, τον
οργάνισμό, την ανάπτυξη για τη
δημοκρατία θέσαν επενδύσεις για
κοινωνική ασφάλεια και ευημερία
το βόρικο αυτό.

Αυτού του είδους ο ληστρι-
κός κεντρικός οικονομικός σχεδι-
σμός του Βερολίνου, που εκπο-
ρεύεται από τους επιπόλους, κά-
ποιο σκεπτικό σου σε κέρνοντα άλλο,
«καδόμενος» πραγματικά και λογι-
στικά και τη φορώνεται ο φυσικό-
ρος ο δανειολήπτης.

Σε ποιο ευχέριδο για την ελπί-
ση αγοράς, τις ίσες ευκαιρίες, τον
οργάνισμό, την ανάπτυξη για τη
δημοκρατία θέσαν επενδύσεις για
κοινωνική ασφάλεια και ευημερία
το βόρικο αυτό.

Αυτού του είδους ο ληστρι-
κός κεντρικός οικονομικός σχεδι-
σμός του Βερολίνου, που εκπο-
ρεύεται από τους επιπόλους, κά-
ποιο σκεπτικό σου σε κέρνοντα άλλο,
«καδόμενος» πραγματικά και λογι-
στικά και τη φορώνεται ο φυσικό-
ρος ο δανειολήπτης.

Σε ποιο ευχέριδο για την ελπί-
ση αγοράς, τις ίσες ευκαιρίες, τον
οργάνισμό, την ανάπτυξη για τη
δημοκρατία θέσαν επενδύσεις για
κοινωνική ασφάλεια και ευημερία
το βόρικο αυτό.

Αυτού του είδους ο ληστρι-
κός κεντρικός οικονομικός σχεδι-
σμός του Βερολίνου, που εκπο-
ρεύεται από τους επιπόλους, κά-
ποιο σκεπτικό σου σε κέρνοντα άλλο,
«καδόμενος» πραγματικά και λογι-
στικά και τη φορώνεται ο φυσικό-
ρος ο δανειολήπτης.

Η βασικότερη αιτία της παραγωγικής κρίσης ήταν ότι ως αντικείμενο στο χρήμα ορίστηκε η ανθρώπινη εργασία, με συνέπεια την παραγοντοποίηση της και τη μετατροπή της σε λογιστικό οικονομικό χρήμα.

Ευθύμιοστε ασφαλώς την εποχή κατά την οποία ο δανεισμός στα στεγαστικά και κυρίως στα καταναλωτικά δάνεια είχε ως μοναδικό κριτήριο την ηλικία και το μηνιαίο εισόδημα του δανειολήπτη.

Η δυνατότητα απολήρωσής του μέσω υπομήνιου δανειαλήπτη ηλικίας 35 ετών υπολογίζονταν πολλαπλασιάζοντας το μηνιαίο εισόδημα του με τα χρόνια που απέμεναν έως τη συνταξοδότησή του.

Αλλαγή, δανειολήπτης, 30 ετών - μηνιαίο εισόδημα καθαρό 1.000 ευρώ - σύνταξη στα 65. Και: $30 \times 12 \times 1.000 = 360.000$ ευρώ. Επ' αυτού του ποσού του χρησιμοποιούν οι συστημικές τράπεζες το αναλογούν στο 30%, δηλαδή περίπου 100.000 συν τους τόκους και χιλιάδες υποθήκη.

Θεωρούσαν λοιπόν ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος, με αντίκρισμα εγύνηση τη μελλοντική επένδυση του, θα ικανοποιήσει και να εξυπηρετεί τις δανειακές υποχρεώσεις του!

Μας τα πήραν όλα οκτώ χρόνια τώρα. Θα γίνει η Ισπανία!

Την τεραστιάση ομάδα τους για την κοινωνική συνοχή και τον βιοπορισμό.

Μόνο και μόνο προς χάριν ενός αμφιλεγόμενου «εύκολου», οικονομικού όμως, κέρδους, αλλά εν τέλει αποκομίζοντας πραγματικές δυσθεώρητες και μη αντιστρεπτές ζημιές.

Στην Ελλάδα (όπως ήταν αναμενόμενο) το φαινόμενο πήρε εκρηκτικές διαστάσεις και φτάνουμε να καταλήξουμε στο εξής κωμικοτραγικό: Ο δανειζόμενος, εμείς, δηλαδή, να επιχορηγεί τον δανειστή του (τράπεζες) με 46 δισ. μέσων των ανακεφαλαιοποιήσεων και ο δανειστής να τα εξομειώνει!

Σης ανέλπιδες προστάθειες να διασώθουν, υπό το ασφαλιστικό βάρος των «κόκκινων» δανείων, οι συστημικές τράπεζες της ευρωζώνης μαζί με τις θγαυείς ελληνικές κλημάκων αναποτελεσματικά και με διάφορες μορφές της διδασκαλίας ή για τη λογιστική τους εισπραξη ή έστω για την εισπραξη ενός μικρού ποσοστού της ονομαστικής αξίας τους σε χρήμα.

Τους τόκους τους έχουν ξεχάσει από καιρό οι τράπεζες μας. Το παλιό δόγμα ήταν οι εισπρακτικές εταιρίες, που για μια περίοδο είχαν αποθρασυνθεί παρενοχλώντας, οποιαδήποτε ώρα πολλαές φορές, ακόμη και στον εργασιακό χώρο, τους οφειλότες.

Το δεύτερο βήμα είναι οι μαζικοί ηλυστηριακοί ακινήτων από τις τράπεζες με πενιχρότητα αποτελέσματα σε πραγματικό χρήμα και με οικονομικά λογιστικοποιημένα στους ισολογισμούς τους κέρ-

Γιατί θα πρέπει να γυρίσουν περιουσίες με τα χέρια τα digital «κοράκια»; Είναι δυνατόν να δίνονται χάρισμα περιουσίες στα «κοράκια» και να μην υπολογίζονται οι άνθρωποι;

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), με πρόσημα να υπορριξε μεγαλύτερη διαφάνεια και μείωση του κόστους των συναλλαγών αλλά και για να απολαύουν οι τραπεζικοί ισολογισμοί από το προβληματικό σκέλος του ενεργηικού τους, προτείνει μια ιδιωματική πλασφόρμα για τη διαπραγμάτευση των μη εξυμνητούμενων δανείων.

«Ο ρόλος των εποπτικών Αρχών στη θέσπιση μιας τέτοιας πλασφόρμας θα πρέπει να περιορίζεται στο κανονιστικό πλαίσιο, στην παροχή στήριξης για την ένορκη λειτουργία και τη δημιουργία κινήτρων για τη συμμετοχή επενδυτών, την απόκτηση χαρτοφυλακίων με μη εξυμνητούμενα δάνεια».

Η ΕΚΤ επισημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου ESRB (και αυτό το όργανο εδρεύει στη Φρανκφούρτη) έχει συζητήσει τη δημιουργία μιας «πλασφόρμας διαπραγμάτευσης, όπου οι τράπεζες μπορούν να έρ-

ουν σε επαφή με τους επενδυτές στην πλασφόρμα.

Υπολογίζεται ότι τα δάνεια αυτά δεν θα πωληθούν υψηλότερα από το 10% της ονομαστικής αξίας τους.

Εύλογο είναι λοιπόν το ερώτημα: Γιατί να μην γίνει «κούρεμα» όλων των δανείων στο 25% της ονομαστικής αξίας τους, να προταθεί λύση στους οφειλότες και, φυσικά, εκείνοι που δεν θα ενταχθούν να έχουν όποιες συνέπειες;

Δυστυχώς, προτιμούν και εφαρμόζουν ομιχλώδεις λύσεις που ούτε το πρόβλημα της συγκέντρωσης κάποιων κεφαλαίων επιλύουν ούτε στην ανάπτυξη συμβάλλουν. Είναι άσκοπες, αναποτελεσματικές και ανήλικες!

Γιατί θα πρέπει να φτιάξουν περιουσίες με τα χέρια αυτά τα digital «κοράκια»; Είναι δυνατόν να δίνονται χάρισμα περιουσίες στα «κοράκια» και να μην υπολογίζονται οι άνθρωποι;

Σε ποιο εργαστήριο, σε ποιο λογική είναι γραμμένο ότι για να απαλλαγεί τον ισολογισμό σου από ζημιές που εσύ δημιούργησες και που εσύ είσαι ανίκανος να διαχειριστείς πωλές όσο όσο ή εθνικά τις περιουσίες του κόσμου; Δεν λένε και σε εμάς, τους υπολόγιστους αδαείς, πώς γίνεται αυτό;

Επειδή, δηλαδή, μετέφερες

πολλούς ανθρώπους, δεν θα επιτύχει γιατί αντικειμενικά στη λογική, στην ηθική, αλλά, κυρίως, στους αιώνιους κανόνες της αγοράς.

Υπάρχει το ιστορικό της Ισπανίας ως για το π συνέβη με αυτές τις συμπεριφορές, που δημιουργεί και το αναγκαίο πολιτικό προηγούμενο για τη δική μας κυβέρνηση.

Η Ισπανική κυβέρνηση αναγκάστηκε να εκδώσει διάταγμα με το οποίο ανέστειλε για δύο χρόνια το κύμα των εξώσεων. Είχαν ήδη όμως αυτοκτονήσει άνθρωποι. Ακολούθησε το Συνταγματικό Δικαστήριο της Ισπανίας που ανέστειλε την εφαρμογή διατάγματος εξώσεων σε πολλούς που είχαν οφειλές για στεγαστικό δάνειο.

Τι να κάνουμε τώρα, να διασώσουμε εμείς το ευρώ και τις γερομνηκές τράπεζες; Δεν έχουμε άλλα; Μας τα πήραν όλα οκτώ χρόνια τώρα.

Να πάρουν και τα στήθα και τα μαγάδια και τα χαιρόφια μπροστά και να χρωστούμε όσο ζούμε και η χώρα για άλλα 60 χρόνια και βλέπουμε;

Φτάνει πια, ως εδώ!

Κάτω από αυτή την πραγματικότητα, δεν υπάρχει ηρωισμός, δεν υπάρχουν ηθικά ή έννοια οφειλών από δάνεια, τα οποία - όποια μορφή και αν ακαρφιστούν για να τα εισπράξουν - έτοιμοι και αλλιώς δεν διασώζουν το τραπεζικό μας σύστημα, αλλά μόνο τις θέσεις εργασίας των εμμένων αποδεδειγμένα μη ικανών τραπεζικών στελεχών!